

ΠΕΡΙ ΒΑΛΒΙΔΑΣ

Πολύ ενδιαφέρουσα η παραπήρηση του Γιώργου Παπακωνσταντίνου (αυτού που έφερε το πρώτο μνημόνιο) στη γαλλική οικονομική εφημερίδα *Les Echos* ότι «στην Ελλάδα βασιλεύει απόλυτη αβεβαιότητα και οι εκλογές λειτουργούν ως βαλβίδα αποσυμπίεσης».

Πράγματι, ο κόσμος έχει αγανακτήσει, τα έχει χαμένα, δεν θέλει λύση ή έστω μία λάμψη ελπίδας, ένα φως στο τούνελ. Επικρατεί απόλυτη αβεβαιότητα για το παρόν και το μέλλον κι η ένταση συσσωρεύεται. Ιδιαίτερη η αβεβαιότητα στον πολιτικό κομματικό λόγος, όπως αποτυπώνεται και στις δημοσκοπίες. Ο κατακερματισμός των δυνάμεων προδιαγράφει το τέλος της μεταπολίτευσης, το οποίο έρχεται με θόρυβο κι ένταση. Η ένταση αυτή άλλοτε είναι υπόγεια κι άλλοτε ξεσπά κι εκτονώνεται σε βαρβαρότητες. Οι επερχόμενες εκλογές λειτουργούν πράγματι σαν βαλβίδα αποσυμπίεσης των κοινωνικών και πολιτικών εντάσεων κι είναι ίσως ο πραγματικός λόγος που οι διαδηλώσεις κι οι φασαρίες δεν γενικεύονται (προς το παρόν). Όπως λειτούργησε σαν μαξιλάρι στα πολιτικά δρώμενα η δημιουργία της κυβέρνησης Παπαδήμου, λίγους μίνες νωρίτερα.

Σίγουρα η διεξαγωγή εκλογών θα αποσυμπίεσει την πολιτική σκονή, όπως την αποφορτίζει προσωρινά κι η προσμονή τους. Από την άλλη, η (επί μακρόν) αναβολή των εκλογών θα δημιουργήσει μεγαλύτερη ένταση και πίεση. Η προσφυγή στην κάλπη είναι μονόδρομος και για πολλούς άλλους λόγους. Ο ποι βασικός είναι ότι πρέπει οι Έλληνες πολίτες να ερωτηθούν κι αποφανθούν κάποτε για όλα τα πρωτόγνωρα μέτρα που θιώνουν τα τελευταία δύο χρόνια. Πρέπει να «μιλήσουν» με την ψήφο τους και να πάρουν τις ευθύνες που τους αναλογούν. Εξάλλου, το σημερινό Κοινοβούλιο δεν έχει καμία σχέση με αυτό που σχηματίσθηκε από τις εκλογές του 2009. Υπάρχουν ένας πρωθυπουργός και τρία κόμματα που δεν έχουν πάρει την ψήφο του ελληνικού λαού, αλλά προέκυψαν από διεργασίες. Διεργασίες που εμφανίζονται σαν ένα άλλο θέατρο του παραλόγου μπροστά στα

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

έκπληκτα μάτια των πολιτών, από τους οποίους όλοι ζητούν θυσίες αλλά κανές δεν τους ρωτά. Οι μετακινήσεις, οι διαγραφές κι οι παραιτήσεις των βουλευτών έχουν σπάσει τα κοντέρ, με αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί μία ομάδα 50 περίπου «ορφανών», αλλά και να έχουν ισοπεδωθεί οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ των κομμάτων. Γεγονός είναι πως πρέπει να μπει μία τάξη στη γενικότερη αβεβαιότητα κι οι εκλογές μπορούν να λειτουργήσουν όχι απλά σαν βαλβίδα αποσυμπίεσης, αλλά σαν μοχλός εκκίνησης προς τη μία ή την

άλλη κατεύθυνση. Το σημαντικό είναι η νέα αυτή κατεύθυνση - όποια κι αν θα είναι - να έχει τουλάχιστον τη λαϊκή συγκατάθεση (στον τρόπο που ορίζεται από τις σημερινές δημοκρατίες). Έστω στα βασικά, γιατί μιλάμε για αποφάσεις που προδιαγράφουν το μέλλον της χώρας και των κατοίκων της.

EYKAIRIA

Η ωμή αλήθεια, όμως, είναι αυτό που είπε ο φημισμένος Έλληνας σκηνοθέτης Κώστας Γαβράς στο τηλεοπτικό *Mega*. Ότι «αυτή η

τρομερή κρίση μπορεί να είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να αλλάξει ριζικά το ελληνικό κράτος. Αυτοί που δεν πλήρωναν τους φόρους, αυτοί οι υπουργοί που έπαιρναν δώρα απ' τους ξένους. Όλα αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα, αυτά πρέπει να αλλάξουν ουσιαστικά».

Πρέπει να τα αλλάξουμε και τώρα είναι πιο ευκαιρία να επαναπροσδιορισθούμε. Μακριά από τις κουτοπονηρίες, τις «ψευτομαγικές», το κράτος σε ρόλο αγά και τις δημόσιες υπηρεσίες σε ατύχημα. Χωρίς διορισμούς από το παράθυρο, φακελάκια, μίζες, μεγαλοεκδότες και μεγαλοεργολάθους.

Χωρίς παρασκήνιο, παραικονομία, παραιδεία, παράλυση. Είναι απαίτηση και προϋπόθεση για ένα κράτος αντάξιο της ιστορίας και του λαού του. Όμως, ποιος έχει πραγματικά τη θέληση και την πολιτική βούληση να το κάνει; Η ευθύνη πέφτει μόνο στους πολιτικούς; Κι όταν το πολιτικό σύστημα αμύνεται κι ο λαός δεν ερωτάται ή δεν δραστηριοποιείται, ποιος δρόμος απομένει;

KΡΙΣΗ

Μην ξεχνάμε τη διπλή σημασία της λέξης που μας... ταλαιπωρεί παγκοσίως. Κρίση δεν είναι μόνο αυτό που μάθαμε σαν οικονομική κρίση ή κρίση αξιών. Κρίση είναι και η άποψη, η απόφαση, ο χαρακτηρισμός για κάποιον ή κάτι. Η οικονομική κρίση μπορεί ίσως να δοκιμάζει τις αντοχές της κοινωνίας, αλλά ίσως αποτελεί πράγματα μία καλή ευκαιρία να... ξεσκονίσουμε την κρίση και την ματιά μας για πράγματα και καταστάσεις.

Για να αλλάξει το κράτος πρέπει να αλλάξουν οι υπηκόοι του. Κράτος (που σημαίνει δύναμη) δεν είναι μόνο οι απρόσωπες υπηρεσίες, αλλά βασικά και κύρια οι πολίτες (κι ας κατάντησαν νούμερα σε προϋπολογισμούς, απογραφές και δημοσκοπίσεις). Στο χέρι του καθενός προσωπικά είναι η απόφαση για αλλαγή της κατάστασης, στην ορθή του κρίση και συμπεριφορά κρέμεται το αύριο. Ο καθένας με τη στάση του αποφασίζει περισσότερο όσο ποτέ για το παρόν και το μέλλον της χώρας. Τελείωσαν τα ψέμματα...

Κτηματολόγιο

Σύμφωνα με ανακοίνωση του Κτηματολογίου AE, την περασμένη Τετάρτη, 15 Φεβρουαρίου, ξεκίνησε η ανάρτηση κτηματολογικών στοιχείων σε εννέα περιοχές της Βορειοανατολικής Αττικής και συγκεκριμένα στον Άγιο Στέφανο, στην Ανθούσα, στον Διόνυσο, στον Μαραθώνα, στη Νέα Μάκρη, στο Πικέρμι, στην Ραφήνα, στην Ροδόπολη (Μπάλας) και στη Σταμάτα. Με περιοχές αυτές ολοκληρώνεται το πρόγραμμα αναρτήσεων κτηματολογικών στοιχείων σε 33 περιοχές της Ελλάδας που ξεκίνησε πέρυσι τον Ιούνιο. Όσοι έχουν υποβάλλει δίλωση ιδιοκτησίας θα πρέπει να ελέγχουν προσεκτικά τα έγγραφα που θα παραλάβουν ταχυδρομικά. Εφόσον συμφωνούν με τα στοιχεία δεν χρειάζεται να προβούν σε καμία ενέργεια. Αν όμως διαφωνούν με κάποιο από τα καταγεγραμμένα στοιχεία θα πρέπει να υποβάλλουν αίτηση διόρθωσης ή ένσταση στο αρμόδιο γραφείο κτηματογραφούς. Για τους κατοίκους του εξωτερικού η προθεσμία υποβολής αίτησης διόρθωσης ή ένστασης είναι μέχρι τις 15 Ιουνίου 2012. Σημειώνεται επίσης ότι οι δικαιούχοι που για οποιονδήποτε λόγο δεν έχουν υποβάλλει μέχρι σήμερα δίλωση, έχουν μία ακόμη ευκαιρία να καταγράψουν το δικαίωμά τους. Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να βρείτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

www.ktimatologio.gr

Tι στέλνεις;

Επιπολή, λέει, έστειλε ο Γιώργος Καρατζαφέρης στον Ευάγγελο Βενιζέλο πριν την συνεδρίαση του Eurogroup. Δεν του έστελνε καλύτερα καμιά επιταγή; Ή έστω ένα ψαλίδι για καλύτερο... κούρεμα;...

Έρευνα

Η ειδοποίηση λέει πως «μειώνονται από τα 56 στα 31 τα ερευνητικά κέντρα στην Ελλάδα». Πάλι καλά που δεν μειώνονται περισσότερο γιατί σε λίγο για να βρει κανείς ερευνητικό κέντρο θα χρειαζόταν... έρευνα. Πλάνως, κακώς μειώνονται τα ερευνητικά κέντρα. Ιδιαίτερα αυτήν την εποχή που είναι... αφιερωμένη στην έρευνα. Στην έρευνα εργασίας, στην έρευνα των κοινωνικών παροχών, στην έρευνα των χρημάτων που «υπάρχουν»... Τόσες έρευνες γίνονται...

Επίλογος: Και τώρα χωρίς ερευνητικά κέντρα πως θα βρούμε την περιβόλητη ανάπτυξη;

Τρίχες

Και τώρα που επήλθε το περίφημο «κούρεμα» να δούμε με ποιες... τρίχες θα έχουν να ασχολούνται...